

CÂU CHUYỆN LUẬT PHÁP

CƯƠNG BÁCH HỒI HƯƠNG

Ls. Nguyễn Mạnh San
Attorney Admission & Naturalization Deputy
Western District Of Oklahoma

● * * * * *

- LTS. Chúng tôi vừa nhận được bài “Cương Bách Hồi Hương” của Ls. Nguyễn Mạnh San với nỗ lực tối đa nhằm giúp độc giả đồng hương sớm hiểu rõ phần nào Thỏa Hiệp giữa Hoa Kỳ và Việt Nam liên quan đến những thường trú nhân phạm pháp và những người cư trú bất hợp pháp tại Hoa Kỳ. Trong thư email gửi cho Chủ nhiệm và Chủ Bút, kèm bài viết, Ls. San viết:
- “Nhu tôi đã có dịp thưa chuyện với anh trong email trước đây, Cộng Ưồng Người Việt tại Hoa Kỳ đang bàn tán sôi nổi và hoang mang về Thỏa Hiệp giữa Hoa Kỳ và Việt Nam và tôi vừa viết xong vấn đề này để xin gửi đến anh cho đăng sớm chừng nào tốt chừng ấy, để kịp thời có thể giải tỏa được một số thắc mắc và hoang mang của đồng bào ta tại Hoa Kỳ nói riêng và tại hải ngoại nói chung.
- Tiện đây tôi cũng xin tâm sự riêng cùng anh Thắng là tôi đã phải thức đêm liên tục trong một tuần lễ tới 2 giờ sáng để đọc các tài liệu, tham khảo với các luật sư chuyên môn về hình sự và về di trú, review Bộ Luật Canh Cải Di Trú 1996, tìm kiếm những câu chuyện love stories có nội dung thích hợp với vấn đề pháp lý trực xuất này, để ngồi viết tới 36 trang. Nhưng tôi phải cô đọng lại những điểm chính yếu mà đồng bào ta đang hoang mang, thắc mắc, để chỉ còn lại 5 trang để gửi đến anh. . .”.
- Tòa soạn Luật pháp & Đời sống chân thành cảm ơn Ls. Phó Tế Nguyễn Mạnh San đã bỏ nhiều công sức viết bài phục vụ độc giả đồng hương khắp nơi, và trân trọng giới thiệu bài viết công phu và hữu ích này đến độc giả.

NGÀY ĐỊNH MỆNH

Ngày 22 tháng 1 năm 2008 chính là ngày định mệnh cho những thường trú nhân đã hoặc sẽ vi phạm luật pháp Hoa Kỳ. Cho tới nay, chúng tôi đã nhận được hàng trăm cú điện thoại yêu cầu giải thích hoặc xin được vấn đề về trường hợp của người gọi và không khí hoang mang, lo sợ đã bao trùm lên cả ngàn thường trú nhân đang sinh sống tại xứ tự do này vì cái ngày định mệnh kể trên.

NHỮNG AI SẼ BỊ CƯƠNG BÁCH HỒI HƯƠNG

Vào ngày 22/1/08 một thỏa hiệp đã được ký kết giữa chính phủ Hoa Kỳ và chính quyền Việt-Nam trong đó Việt-Nam bằng lòng tiếp nhận những người Việt đã bị Hoa Kỳ trục xuất trả về nguyên quán qua những án lệnh của Tòa (Nói đến án lệnh tức là nói đến những thường trú nhân đã thi hành xong bản án tù ở hoặc

những người cư trú bất hợp pháp (Illegal Aliens) vì nhiều nguyên nhân khác nhau . Thỏa hiệp này sẽ có hiệu lực trong vòng 5 năm, và 6 tháng. Trước khi thỏa hiệp này hết hạn, nếu không có bên nào từ chối việc gia hạn thì thỏa hiệp này tự động được gia hạn thêm một thời gian 3 năm nữa, có nghĩa là thỏa hiệp sẽ được thi hành trong thời gian 8 năm liên tục.

Điều quan trọng là Thỏa hiệp này chỉ áp dụng đối với những người Việt đến Hoa Kỳ vào ngày 12 tháng 7 năm 1995 hoặc đến Hoa Kỳ sau ngày này mà thôi.

Theo lời phát biểu về thỏa hiệp này của bà Julie Myers, Giám Đốc Cơ Quan Thi Hành Luật Di Trú và Quan Thuế Hoa Kỳ (U.S. Immigration and Customs Enforcement) là những người Việt-Nam vào Hoa Kỳ bất hợp pháp sau khi mỗi bang giao bất hòa từ xưa giữa hai nước đã được bình thường hóa vào năm 1995, thì bây giờ những người này có thể (chữ có thể ở đây nên

hiều là chưa chắc chắn) bị ép buộc phải quay trở về lại nguyên quán (Vietnamese who entered the U.S. illegally after the former foes normalized relations in 1995 could now be forced to return to their birth country). Nhưng mới đây các giới chức cũng thuộc cơ quan của bà Myers đã cho biết có khoảng 6,200 người Việt đã lãnh nhận án lệnh trục xuất nhưng những người này đã vào Hoa Kỳ trước giữa năm 1995 sẽ không bị ảnh hưởng bởi thỏa hiệp này. Có khoảng 1,500 người Việt sẽ bị trục xuất trả về Việt-Nam sau khi thỏa hiệp này được áp dụng vào cuối tháng 3 sắp đến. Họ là những thường trú nhân hợp pháp nhưng đã phạm tội tiêu hình hay đại hình.

Khi nói đến vấn đề trục xuất những người cư trú bất hợp pháp và những thường trú nhân tội phạm ra khỏi Hoa Kỳ, là nói đến luật di trú của Hoa Kỳ (US Immigration Law) và những loại tội phạm nào sẽ được đem ra áp dụng để tổng xuất can phạm về nguyên quán, thì theo Đạo Luật Cải Cách về Di Trú Bất Hợp Pháp và về Trách Nhiệm Di Dân của Hoa Kỳ đã ban hành vào năm 1996 (the Illegal Immigration Reform and Immigrant Responsibility Act) và Đạo Luật Hoa Kỳ điều 8 U.S.C. Section 1101(a)(43) đã quy định, chúng tôi xin liệt kê sau đây những tội trạng vi phạm có thể dẫn tới việc cưỡng bách hồi hương:

1. Tội giết người, hiếp dâm hay lạm dụng tình dục với trẻ em dưới tuổi vị thành niên.
2. Tội buôn bán những chất cần sa ma túy.
3. Tội buôn bán súng đạn, những dụng cụ dùng để phá hoại hay những chất nổ.
4. Tội buôn bán bằng tiền bất hợp pháp gọi là tội rửa tiền (điều luật 18 U.S.C. Section 1956).
5. Tội cất giấu những thuốc nổ và súng đạn bất hợp pháp (Xem điều luật 18 U.S.C. Section 842 và Section 924 and 26 U.S.C. Section 5861)
6. Tội bạo hành ghi trong điều 18 U.S.C Section 16 đối với bản án tù ở từ 1 năm trở lên.
7. Tội ăn trộm ăn cắp đối với những bản án tù ở từ 1 năm trở lên.
8. Tội tổng tiền (Xem điều luật 18 U.S.C. Section 875)
9. Tội cho trẻ con coi hình ảnh tục tĩu (Xem điều luật 18 U.S.C. Section 2251)
10. Tội buôn bán bất hợp pháp để kiếm tiền bị tù ở từ 1 năm trở lên.
11. Tội mại dâm, tổ chức mại dâm hay đưa người qua tiểu bang khác để ép buộc làm nghề mại dâm.
12. Tội tiết lộ an ninh quốc phòng.
13. Tội lừa đảo người ta hay chính quyền mà sự thiệt hại vượt quá \$10,000.
14. Tội đưa lậu người vào Hoa Kỳ.

15. Tội nhập cảnh Hoa Kỳ bất hợp pháp hoặc trở lại vào Hoa Kỳ bất hợp pháp.
16. Tội dùng giấy tờ nhập cảnh giả mạo bị tù ở từ 1 năm trở lên.
17. Tội trốn tránh không đi trình diện ở tù.
18. Tội hối lộ, giả mạo giấy tờ trái phép hay đổi bằng số giả cho xe hơi.
19. Tội tuyên thệ gian dối, tội lừa đảo có nhân chứng hay làm cản trở công lý bị tù ở từ 1 năm trở lên.
20. Tội không trình diện Tòa án có liên quan đến vụ truy tố hình sự có thể bị tù ở từ 2 năm trở lên.
21. Tội dự tính hay âm mưu phạm những tội kể trên.

NHỮNG ĐIỂM CẦN LƯU Ý:

- a) Thỏa hiệp này chỉ áp dụng đối với thường trú nhân khi họ vi phạm những tội nói trên.
- b) Thỏa hiệp này chưa được lập pháp Hoa Kỳ phê chuẩn và ban hành bởi Hành pháp (Đang có một số Dân Biểu Hoa Kỳ bày tỏ thái độ phản đối)
- c) Những người phạm tội có thể không được hưởng sự khoan hồng để ở lại Hoa Kỳ, có thể không được nhập tịch, có thể không được quay trở về lại Hoa Kỳ sau khi đã bị tổng xuất về Việt-Nam và có thể những án lệnh của Tòa Án Di Trú phán quyết sẽ không được hưởng đặc ân bãi bỏ nếu không có quyết nghị đặc biệt của Tổng Trưởng Tư Pháp Hoa Kỳ.
- d) Những thường trú nhân tội phạm dù đã nhận hoặc chưa nhận được án lệnh trục xuất nằm trong thỏa hiệp mới này nên tìm cách tham khảo với những vị luật sư tại địa phương, chuyên về luật hình sự (Criminal law) và về luật di trú (Immigration law), để được giải thích một cách chính xác hay được bênh vực trước Tòa án, thì sẽ có hiệu quả hơn.
- e) Với những người bị Hoa Kỳ trục xuất về Việt-Nam, thì Việt-Nam cũng có quyền bằng lòng hay từ chối tiếp nhận tùy theo từng trường hợp sau khi đã xét duyệt hồ sơ cá nhân của những người này. Nói tóm lại thỏa hiệp này không có nghĩa là tất cả những thường trú nhân tội phạm trong thời gian này, đều sẽ bị Hoa-Kỳ trục xuất trả về Việt-Nam và cũng không có nghĩa là bất cứ những người Việt bị Hoa Kỳ trục xuất thì Việt-Nam bắt buộc phải tiếp nhận.
- f) Đối với thỏa hiệp ngày 22/1/08, nếu Cộng Đồng Việt Nam có đủ sức mạnh để lên tiếng bày tỏ thái độ, có thể việc áp dụng thỏa hiệp sẽ

được cứu xét thuận lợi hơn cho những thường trú nhân phạm pháp. Hãy nhớ lại những cuộc biểu tình vĩ đại của hàng ngàn người Mỹ cư ngụ bất hợp pháp tại California diễn hành trên đường phố Los Angeles đòi hỏi Hoa Kỳ ngưng trục xuất những di dân bất hợp pháp trở về Mỹ Tây Cơ. Đây là một sự kiện độc nhất vô nhị chỉ có thể xảy ra ở xứ Tự Do Koa Kỳ này mà thôi, Cộng Đồng người Việt nên suy nghĩ.

NGÀY TRỞ VỀ

Thông thường những người xa quê hương vì những lý do khác biệt như du học, du lịch, công tác, tu nghiệp, lập gia đình với người ngoại quốc, theo chồng hay theo vợ ra nước ngoài v.v... kể cả hằng trăm ngàn người, già trẻ lớn bé phải bỏ quê hương Việt Nam ra đi bằng những phương tiện thập tử nhất sinh, để trốn cộng sản đều mong muốn một ngày trở về thăm lại quê hương, họ hàng, bè bạn xa gần, thăm lại làng xưa xóm cũ với những kỷ niệm thủa xa xưa, với những cảm xúc đã được diễn tả qua lời ca của bản nhạc Ngày trở về của Phạm Duy: Ngày trở về, những đóa hoa, thắm thoát mười năm nhớ anh vắng xa, có nhiều khi đời hoa chóng già vì thiếu mặn mà... Nhưng trở trêu thay, qua ngày định mệnh 22/1/2008 sẽ có những ngày trở về tràn đầy đau thương và nước mắt đang chờ đón những thường trú nhân tội phạm mà chúng tôi xin mạn phép kể sơ qua trong ba tội phạm điển hình sau đây để cùng suy ngẫm:

1. Một cựu chiến binh Hoa Kỳ 55 tuổi, đã từng tham chiến ở Việt-Nam sau ngày 12/7/95 đã trở về thăm Việt-Nam để được xem tận mắt những nơi trước kia ông đã từng đóng quân tại đó. Trong thời gian ở Việt-Nam 4 tuần lễ, ông gặp một cô gái ở thôn quê mới 20 tuổi rất xinh đẹp, ăn nói dịu dàng dễ thương, và hai người yêu nhau thắm thiết. Sau khi trở về Hoa Kỳ, ông liền đệ nạp đơn bảo trợ cho cô ta đoàn tụ với ông theo diện hôn thê (Fiancee). Cô thiếu nữ này sang tới đây chưa đầy 1 tháng, chưa kịp làm giấy hôn thú (thời gian còn lại là 62 ngày để lập hôn thú) thì ông chết bất đắc kỳ tử (Heart attack), không kịp trấn trối một lời nào. Theo luật di trú Hoa Kỳ, không lập hôn thú trong vòng 90 ngày, cô phải quay trở về Việt-Nam. Thế rồi sắp tới ngày phải lên đường trở về quê cũ, cô gặp một chàng trai Việt-Nam hơn cô có 3 tuổi, một kỹ sư điện toán mới ra trường, anh này đã biết rõ tình trạng đáng thương của cô và tỏ lòng thương yêu cô hết mình nên đã lập hôn thú với cô ở Tòa án, chỉ trước một ngày chiếu khán của cô hết hạn được phép cư trú ở Hoa Kỳ. Cho dù đã lập hôn thú nhưng theo luật di trú, cô vẫn phải quay về quê cũ để chờ tới ngày được mời đi phỏng vấn tại Tòa Tổng Lãnh Sự Hoa Kỳ ở Việt-Nam và nếu được chấp thuận, cô mới có thể xum họp với chồng được. Khổ một nỗi, tình yêu đã thắng lý trí, cô chọn lựa ở lại Hoa Kỳ với hai đứa con trai kháu khỉnh với người yêu trong tình

trạng bất hợp pháp và có thể sẽ bị trục xuất về Việt Nam.

2. Một chàng trai Việt trẻ tuổi tài cao, mới có 30 tuổi, lấy vợ người Việt sanh Hoa Kỳ chưa đầy một năm thì bị vợ đệ đơn ra Tòa xin ly dị vì anh chồng có tật mê tiền, đếm lu nước mắm tính củ dưa hành. Sau khi ly dị được 6 tháng, anh này đi du lịch về Việt-Nam để kiếm một cô gái lấy về làm vợ. Qua kinh nghiệm đã một lần dang dở, và chỉ biết yêu tiền hơn yêu gái nên anh đã thuê xe Honda ôm đi từ Sài Gòn về một thôn quê bé nhỏ heo lánh thuộc ngoại ô tỉnh Sóc Trăng. Tại đây, anh đã chọn được một cô gái còn thơ ngây, tính tình hiền lành chất phác, kém anh 12 tuổi. Khi quay trở về Hoa Kỳ, anh liền nạp đơn xin bảo lãnh người yêu theo diện hôn thê và chưa đầy 7 tháng sau, anh nhận được tin vui là người yêu của anh đã được chấp thuận vào Hoa Kỳ, anh liền vội vàng mua vé máy bay quay trở về Việt-Nam để chính bản thân anh hộ tống người yêu qua Hoa Kỳ. Khi đã đưa được người yêu qua Hoa Kỳ rồi, ngày hôm sau anh đưa nàng đi lập hôn thú và nạp đơn với sở di trú xin đổi tình trạng hôn thê sang diện vợ chồng. Trong khi đang chờ đợi sở di trú gọi nàng đi phỏng vấn, nàng báo tin mừng cho chồng nàng biết là bác sĩ gia đình xác nhận nàng đã có thai được gần 5 tháng. Thay vì nghe được tin mừng này anh phải vui mừng mới đúng, ngược lại anh lại tỏ ra im lặng buồn bã và chờ đến tối khuya, anh đề nghị với vợ anh là nàng phải phá thai, nại những lý do là anh sắp bị sở cho nghỉ việc, lấy tiền bạc đâu mà nuôi con, sẽ bị Bộ An Sinh Xã Hội lấy mất con đi cho chính phủ nuôi v.v... Lẽ dĩ nhiên nàng không bằng lòng lời đề nghị của chồng vì nàng là một con chiên ngoan đạo từ thưở còn thơ ấu. Thế rồi như đã dự tính trước, vào một hôm trong lúc chồng đi làm vắng nhà, nhờ sự giúp đỡ của một người bạn gái quen thân từ Việt-Nam ở một tiểu bang khác, cũng lấy chồng Việt kiều trước nàng và đã sang đây hơn 2 năm, cả hai vợ chồng người bạn này tình nguyện lái xe đến đón nàng đưa đi trốn, không cho chồng nàng biết nàng đang ở đâu. Anh chồng đi làm về khuya, không thấy vợ mình, liền báo cho cảnh sát biết và ngày hôm sau anh cũng báo tình trạng vợ bỏ nhà ra đi cho sở di trú biết, vì vợ anh mới tới đây chưa đủ một năm và cũng chưa được sở di trú phỏng vấn. Vậy kể cả hai trường hợp cô vợ anh và cô vợ của người bạn trai anh vừa kể ở phần trên, đều trở thành cư dân bất hợp pháp và nếu bị bắt giữ, sẽ có thể bị trục xuất về Việt-Nam theo thỏa hiệp đã nêu trên.

3. Có một chàng thanh niên đẹp trai, học giỏi, đậu tới 2 mảnh bằng BA và MA, có công ăn việc làm tốt lương rất cao, chưa bao giờ bỏ bịch với cô nào, có nhiều cô Mỹ da trắng, Mỹ da vàng, Mễ lai Mỹ theo anh như đĩa xôi, nhưng anh chẳng để ý đến một ai, chỉ biết học và nghe lời Cha Mẹ dạy bảo, một mẫu người trai lý tưởng hiếm quý trên cõi đời này. Cách đây 2 năm, Cha Mẹ anh

đưa anh về Việt-Nam xem mắt cô dâu tương lai do Cha Mẹ chọn và vừa mới gặp mặt cô nàng là anh chịu liền tức khắc. Chưa đầy 7 tháng sau, cô dâu tương lai được phép sang Hoa Kỳ theo diện hôn thê. Ngày đầu tiên vừa đặt chân tới đây, cô nhỏ nhẹ thủ thỉ sát bên tai Mẹ anh, xin Mẹ cho phép được ngủ chung với Mẹ cho tới ngày đám cưới, chứ chưa cưới hồi chính thức mà ăn nằm với nhau thì phạm tội trọng trước mặt Chúa. Vừa nghe xong lời yêu cầu này của cô con dâu tương lai làm bà cảm thấy sung sướng muốn chảy nước mắt, vì bà đã có được người con dâu hiền lành đạo hạnh, biết giữ gìn tiết trinh với chồng trước khi chính thức làm vợ, đúng là Chúa thương trả công cho con trai bà và cho gia đình của bà. Thánh Lễ Thành Hôn đã được dự trù sẽ có tới 3 Cha đồng tế Lễ tại Nhà Thờ Chánh Tòa và bữa tiệc cưới sẽ được tổ chức linh đình ở một nhà hàng rộng lớn sang trọng vào bậc nhất tại địa phương. Than ôi! Như một trái bom nguyên tử, chỉ còn 2 ngày nữa là tới ngày Lễ Thành Hôn và tiệc cưới, thì không hiểu sao cô con dâu tương lai của bà tự nhiên biến mất. Thoạt đầu những người trong gia đình cho rằng cô dâu bị bắt cóc, nhưng sau này vỡ lẽ ra là cô dâu đã tung cánh chim tìm về tổ ấm với người yêu của mình đang chờ đợi cô ở một tiểu bang khác. Anh chàng này vì chưa có quốc tịch nên không thể bảo trợ cho cô này sang đây theo diện hôn thê được và nếu bảo trợ theo diện vợ chồng thì cũng phải chờ đợi ít nhất từ trên 2 năm cho tới 3 năm may ra mới sang đây được. Vậy cho dù sau này, cô này có làm hôn thú với người yêu đầu nhất đời của cô đi chăng nữa, thì cô vẫn ở trong tình trạng cư trú bất hợp pháp và có thể bị trục xuất theo thỏa hiệp nói trên nếu cô bị chính quyền bắt giữ.

Cầu xin cho những thương trú nhân tội phạm sẽ không có những ngày trở về đầy đau thương và nước mắt.

Ls. Nguyễn Mạnh San

Phó Tế G.H Công Giáo Oklahoma, Tuyên Úy Trại Tù

không còn thấy được lòng tốt nữa. Úó là LÝ do đã khiến hạ thần tuyên bố miễn thuế cho họ trong năm nay".

Nghe thế, nhà vua mới sực tỉnh lại và nhận ra thái độ keo kiệt hà khắc của ông. Ông nhìn xuống đám đông dân chúng đang hân hoan vỗy chào, lòng ông cảm thấy xúc động. Lần đầu tiên, người ta thấy nụ cười của vui tươi và yêu thương nở trên môi ông.

Người Việt Nam chúng ta có lẽ đã quá quen thuộc với hai chữ đổi mới. Năm kia qua tháng nọ, lúc nào người ta cũng hô hào "đổi mới", nhưng đâu vẫn vào đó: đổi khổ vẫn còn đó, dốt nát vẫn còn đó, lạc hậu vẫn còn

đó, tù đầy khốn khổ vẫn còn đó... Điều đó xem ra cũng dễ hiểu, người ta chỉ vá víu để hàn gắn những rạn nứt bên ngoài, còn rạn nứt thâm sâu nhất là rạn nứt trong tâm hồn mình, thì người ta không bao giờ nghĩ tới... . . .

Theo Mgrs Petrus Nguyen Van Tai

SUY TƯ:

Rạn Nứt Trong Tâm Hồn

• * * * * *
* * * * * *

*

Một ông vua giàu có nọ rất keo kiệt và hà khắc đối với thần dân. Thành ra, tất cả mọi người đều oán ghét ông.

Một hôm ông ra lệnh cho quan tể tướng tiến hành việc thu thuế hằng năm. Nhưng quan tể tướng cho biết: **"Năm nay mùa màng hư hại, dân chúng đang chết đói, họ không thể nào nộp thuế được".**

Nhưng nhà vua vẫn một mực cho tiến hành việc thu thuế và yêu cầu quan tể tướng dùng tất cả tiền thuế để sửa sang cung điện và nội thành. Quan tể tướng đi một vòng xung quanh cung điện, nơi nào cũng có sự rạn nứt, nhưng sự rạn nứt sâu xa hơn vẫn là sự bất mãn và ta thán của người dân.

Thế là, năm đó, thay vì tiến hành lệnh của vua, quan tể tướng đã cho người đi khắp nơi và loan báo như sau: **"Năm nay, nhà vua miễn thuế cho tất cả mọi người"**. Nghe thế, ai cũng vui mừng vỡ lẽ. Khắp nơi, tuy đói kém, ai ai cũng làm tiệc ăn mừng.

Trở lại triều đình, quan tể tướng thông cáo với nhà vua rằng với số tiền thu thuế được, ông đã cho làm những tu sửa cần thiết nhất.

Ngày hôm sau, quan tể tướng mời nhà vua và đoàn tùy tùng đi tham quan một vòng xung quanh những nơi mà ông báo cáo đã được tu sửa. Vừa ra khỏi cung điện, nhà vua đã được dân chúng tung hô vạn tuế không dứt lời. Nhìn đám đông vui mừng phởn lợ, nhà vua mới quay sang quan tể tướng để hỏi LÝ do của ngày hội này. Quan tể tướng mới giải thích như sau:

"Tâu bệ hạ, ngày lễ hôm nay được tổ chức là để đánh dấu những tu sửa quan trọng trong cung điện. Trước khi tiến hành việc thu thuế, hạ thần đã đi tham quan một vòng, hạ thần nhận thấy rằng những rạn nứt đáng kể nhất không phải là những rạn nứt trên tường thành của cung điện mà chính là trong lòng người dân. Người dân không thể vui mừng được vì từ bao lâu nay, họ